
ΜΡ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Β΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τὴν Παρασκευή, 25ην Μαρτίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε κατά τὴν ἀκολουθία τῆς Β΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὸ ἐντὸς τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων (Γηροκομεῖον) Κομοτηνῆς Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ στὸν Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Νέας Πέτρας.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ Γ΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Β΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Γ΄ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁμίλησε ὁ προσκληθεὶς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁ φόβος καὶ ἡ χαρὰ στὴν Ὀρθόδοξη πνευματικὴ ζωή».

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Μὲ ἀφορμὴ τὸν ἑορτασμὸ τῆς ἱεραποστολῆς κατὰ τὴν δεύτερη ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν καὶ ἔπειτα ἀπὸ σχετικὴ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, τὴν Πέμπτη 31 Μαρτίου 2016, στὴν αἴθουσα τῆς Ἑστίας τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Κομοτηνῆς, ὅπου στεγάζεται τὸ Γραφεῖο Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐπραγματοποιήθη σχετικὴ ἐκδήλωση μὲ ὁμιλία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα μὲ θέμα: «Ἱεραποστολικὲς ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ Κογκό», κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας προεβλήθη ψηφιακὸ ὑλικό, τὸ δὲ ἀκροατήριο εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσει τὸ ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Ἀφρικανικὴ Ἤπειρο καὶ νὰ δοξολογήσει τὸν Τριαδικὸ Θεό, ποὺ καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συνεχίζεται ἡ σωτήριος ἀποκάλυψίς Του καὶ οἱ ἄνθρωποι δέχονται βάπτισμα μετανοίας καὶ σωτηρίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΛΑΝΙΤΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ 2ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Στὸ πλαίσιο τῆς ἀδελφοποιήσεως δύο σχολείων, τοῦ Λανιτείου Γυμνασίου Λεμεσοῦ Κύπρου μὲ τὸ 2ο Γυμνάσιο Κομοτηνῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ὑπεδέχθη τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς συνοδοὺς καθηγητές τους στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, ὅπου παρέθεσε γεῦμα.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἔχει ἐπίκεντρο τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 24ης Μαρτίου 2016, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὴ σημασία τοῦ γεγονότος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ τῆς ἀξίας ποὺ προσδίδει στὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ

Τὴν Παρασκευὴ τὸ πρωΐ, 25η Μαρτίου 2016, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ ἐτελέσθη ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημη Δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, ἐνῶ ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας ἐξεφωνήθη ἀπὸ τὴν κα Ἐλεονώρα Ζερβούλη, Διευθύντρια τοῦ 6ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς.

Ἀκολούθως μετέβησαν στὸν αὔλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὅπου ὁ ἀνδριάντας τοῦ ἐθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, καὶ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνη δέηση. Στὴ συνέχεια ἐψάλη στὸ Ἡρῶο τῆς πόλεως ἡ καθιερωμένη ἐπιμνημόσυνη δέηση.

Ο Α΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 13ης Μαρτίου 2016, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ἐτελέσθη ὁ Α' Κατανυκτικὸς ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ πολυαρίθμου χοροῦ ἱεροψαλτῶν.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἀνέπτυξε ἐκτενῆ ἐποικοδομητικὴ ὁμιλία ἑρμηνεύσας τὴν εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου..».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωκε τὴν προβλεπόμενη συγχώρηση πρὸς τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ καὶ εὐχήθηκε καταλλήλως.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Τὴν Παρασκευήν, 18ην Μαρτίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Α΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς Ἁγίου Παντελεήμονος.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου, 19ης Μαρτίου 2016, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Γεωργίου Πετρίδη, ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς, ὡς καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν ἀναπαυομένων στὸ Κοιμητήριο τῆς Κομοτηνῆς.

Νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ ἐφέτος καθιερώνεται γιὰ πρώτη φορὰ ἡ τέλεση τοῦ μνημοσύνου αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς σὲ συνεργασία μὲ τὸν Δῆμο Κομοτηνῆς, τὸ ὁποῖο θὰ τελεῖται ἐφεξῆς καὶ κατ' ἔτος τὸ Σάββατο τῆς Α΄ ἑβδομάδας τῶν Νηστειῶν.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ Β΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Β΄ κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁμίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Βαρνάβας Γιάγκου, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἐκκλησία: Ποινὴ ἢ Θεραπεία;».

Ἀμέσως μετὰ τὴν ὑποδοχὴ ἐπηκολούθησε Δοξολογικὴ δέηση καὶ ἀμέσως μετὰ ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε λόγον εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν συνοδεία τῆς θαυματουργοῦ Θεομητορικῆς Εἰκόνος ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον στὴ Θράκη καὶ ἐπικαλέστηκε τὴν μεσιτεία τῆς Θεομήτορος στὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους γιὰ τὴν πρόοδο καὶ εὐημερία τῆς περιοχῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΠΑΝΙΩΤΗ

Μὲ ἀφορμὴ τὴν διάκριση τοῦ Κομοτηναίου Κωνσταντίνου Μπανιώτη στὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων συγχαίρουν προσωπικῶς τὸν χρυσὸ Πρωταθλητή.

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΒΑΠΤΙΣΙΣ

Σέ μιά ἰδιάζουσα Θεία Λειτουργία προεξῆρχε τὸ Σάββατο, 27 Φεβρουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς, ἀφοῦ κατά τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας ἱερολογήθηκε τὸ Μυστήριο τῆς Βαπτίσεως τοῦ τέκνου ἑνὸς νέου ζευγαριοῦ, τῶν Παναγιώτη Πορτοκαλίδη καὶ Μαρίνας Κοκοζίδου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸ ὄνομα Δημήτριος.

ΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν 5η Μαρτίου 2016, Ψυχοσάββατον τῆς Ἀπόκρεω, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Κοινοβιακὴ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας μετέβη στὸ Κοιμητήριο τῆς Κομοτηνῆς, ὅπου ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκατόχων του Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τῶν κεκοιμημένων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριο Κομοτηνῆς δεηθεὶς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπέρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος Ἀστυνομικῶν.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Τὴν Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου 2016, μέ πρωτοβουλία τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς διργανώθηκε ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τῶν Ἱερατικῶν οἰκογενειῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιττα καὶ ὁμίλησε κατάλληλα στοὺς Ἱερεῖς καὶ στὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους. Ἐξῆρε τὴν διακονία τους στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ συνεχίσουν τὴν προσφορά τους γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν, ἐνῶ εὐχαρίστησε τὶς Πρεσβυτέρες καὶ τὰ παιδιὰ τῶν Ἱερέων γιὰ τὴν συμπαράστασή τους πρὸς τοὺς Ἐφημερίους.

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

Σὲ μιὰ ἰδιάζουσα Θεία Λειτουργία προεξῆρχε τὴν Κυριακή, 14η Φεβρουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς, ἀφοῦ κατὰ τὴ διάρκειά της ἱερολογήθηκε τὸ Μυστήριο τῶν Γάμων ἑνὸς νέου ζευγαριοῦ. Μάλιστα ὁ πατέρας τοῦ νυμφίου εἶναι ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωάννης Μακίδης, ὑπεύθυνος τοῦ ἔργου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων συνεχάρη τὸ ζεῦγος γιὰ τὴν ἀπόφασή του, ἐνῶ ὑπενθύμισε στὸ ἐκκλησίασμα ὅτι στὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας τὰ Μυστήρια ἦταν συνδεδεμένα μὲ αὐτὸ τῆς Θείας Λειτουργίας.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΛΕΒΗΣ

Τὴν θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μαλεβῆς ὑποδέχτηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐπικεφαλῆς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς Μητροπόλεως στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Τὸ ἱερὸ εἰκόνισμα συνόδευαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται: Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, καὶ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος, καθὼς καὶ ἡ Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Γερόντισσα Παρθενία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Παρασκευὴ 29 Ἰανουαρίου 2016, ἐτελέσθη μέ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους ἡμῶν, πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὑπὲρ ὑγείας, προόδου καὶ φωτισμοῦ τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων στὶς τρεῖς βαθμίδες Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ, τῇ συμμετοχῇ αὐτῶν, ὡς καὶ μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν Εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας.

16

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς, 29ης Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴ Βασιλόπιττα τοῦ Ἰατρικοῦ, Νοσηλευτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς «Σισμανόγλειο», παρουσίᾳ τοῦ προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἱδρύματος, Ἰατροῦ κ. Κωνσταντίνου Μαυροματίδη.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας, διοργάνωσε τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 29ης Ἰανουαρίου 2016, πανηγυρικὴ ὁμιλία στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. Δημήτριο Βλάχο, Σχολικὸ Σύμβουλο Φιλολόγων, μὲ θέμα: «Σκέψεις γιὰ τὴν παιδεία μὲ ἀφορμὴ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες».

ΕΥΛΟΓΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 2ας Φεβρουαρίου 2016, στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἔλαβε χώρα ἡ εὐλογία τῆς Βασιλόπιττας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, παρουσίᾳ τῶν ραδιοφωνικῶν παραγωγῶν καὶ συνεργατῶν καὶ τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Σταθμοῦ κ. Θεοδώρου Βρουζέλη.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 7η Φεβρουαρίου 2016, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἐνοριακὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου Νέου Σιδηροχωρίου, ὅπου ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν ἔλαβε χώρα ἡ λιτάνευση τῆς εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, συνοδείᾳ ἀγήματος τῆς XXI Τ.Θ. Ταξιαρχίας καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Νέου Σιδηροχωρίου.
Τὸ πρωῒ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναό.

στὴν δεξαμενὴ τῆς πόλεως, ὅπου κατέδυσε τὸν Τίμιο Σταυρό, κατόπιν μετέβη στὸν λιμένα τῆς Μαρώνειας, ἐνῶ τὴν ἀκολουθία ἀνέγνωσε κατά τὴν ρίψη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν λιμένα τοῦ Φαναρίου, ὡς καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν Ποταμὸν Κομψᾶτον τῆς περιφερείας Ἰάσμου.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΩΝ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

Τὴν Πέμπτη, 14ῃ Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη Ἁγιο-Βασιλόπιττα τῶν Α΄ καὶ Β΄ Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως παρουσίᾳ τῶν παιδιῶν, τῶν διδασκόντων καὶ ἐργαζομένων σ' αὐτούς.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 14ης Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη Ἁγιο-Βασιλόπιττα τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὅπου προηγήθη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸ παρεκκλήσιο τῆς Σχολῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 19ης Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὑρέθη στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη Ἁγιο-Βασιλόπιττα τοῦ Κοινωνικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς πανηγύρισε τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου στὸ ὁμώνυμο ἐντὸς τοῦ Ἐπισκοπείου Παρεκκλήσιο.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 21ης Ἰανουαρίου 2016, ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ μετ' ἀρτοκλασίας, Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος. Τὴν διακονία τοῦ λόγου ἀνέλαβε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Δημητρόπουλος, Ἐφημέριος καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Σαππῶν.

ΓΕΥΜΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Πέμπτη 28 Ἰανουαρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐργαζομένων στὸν Τομέα Καθαριότητος καὶ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

Τεῦχος 9ο • Ἰανουάριος - Μάρτιος 2016

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης,
Ἱεροκῆρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουαρίου - Μαρτίου 2016

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Πέμπτη 31 Δεκεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου Παγουρίων. Ἀκολούθως, μετέβη στὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο, ὅπου παρουσίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως, τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ πιστοῦ Λαοῦ, εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Ἁγιοβασιλόπιττα.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

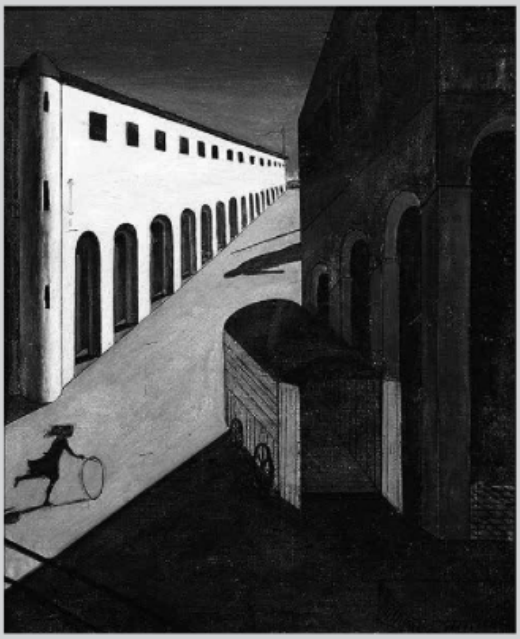
Ἡ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Θείας Ἐπιφανείας ἑορτάσθη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς μὲ ἐπίκεντρο τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη

Μὲ βάση ὅσα παραπάνω ἀκροθιγῶς ἀναφέρθηκαν, τὸ ἐρώτημα ἂν πολιτισμικὰ ἀνήκουμε στὴ Δύση ἢ στὴν Ἀνατολή, ἄρα καὶ ἂν πρέπει πολιτικὰ νὰ ἀνήκουμε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ, φαίνεται πολυσύνθετο καὶ περιπλεγμένο, καὶ δὲν ἐπιδέχεται μία ἁπλουστευτικὴ καὶ μονολιθικὴ ἀπάντηση. Σὲ κάθε περίπτωση ὅμως εἶναι ζήτημα ἐπιλογῶν τῆς κοινωνίας μας, καὶ οἱ ἐπιλογὲς αὐτὲς ἔχουν καὶ τὸ ἀνάλογο κόστος, καθὼς θὰ διαμορφώσουν τὴ ζωὴ ὄχι μόνο τὴ δική μας, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἀπογόνων μας.

Στὶς μέρες μας βρίσκεται σὲ ἐξέλιξη μία περίπλοκη ὁμογενοποιητικὴ διαδικασία, ἡ ὁποία συνοπτικὰ ὀνομάζεται «παγκοσμιοποίηση». Τὰ κίνητρα τῆς πραγματικότητας αὐτῆς, τὴν ὁποία τείνουν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν διάφοροι καὶ μὲ ποικίλους τρόπους – ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἡ προβολὴ καὶ ἐπιβολὴ διὰ τῆς μιμήσεως πολιτισμικῶν προτύπων ἀπὸ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης καὶ διαδικτυακῆς ἐπικοινωνίας – εἶναι κατ' οὐσίαν οἰκονομικά, καθὼς στοχεύουν στὴν δημιουργία μεγάλων ἀγορῶν, στὴν καλλιέργεια ἀγοραστικοῦ κοινοῦ πολυεθνικοῦ μὲ τὶς ἴδιες αἰσθητικὲς προτιμήσεις, ὥστε τὰ προϊόντα τῶν πολυεθνικῶν ἑταιρειῶν ποὺ στηρίζουν τὴν ὅλη προσπάθεια νὰ διοχετεύονται στὶς ἀγορὲς καὶ νὰ ἀπορροφῶνται χωρὶς ἰδιαίτερο κόστος.

Ἐδῶ ἀπαιτεῖται ἡ προσωπική μας ἀντίσταση, ὡς μία πράξη εὐθύνης ἀπέναντι στὴν ἱστορία καὶ στὴν παράδοση τοῦ Γένους, ἀλλὰ καὶ στὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας. Ἂν ὁ ἑλληνορθόδοξος χαρακτήρας τῆς παράδοσής μας ἀλλοιωθεῖ ἢ καταστραφεῖ, θὰ ἔχουμε χάσει τὴν βασικὴ πυξίδα τῆς πορείας τοῦ Γένους μας στὰ ταραγμένα νερὰ τῆς ἱστορίας, καὶ στὸν εὐρύτερο μεσογειακὸ καὶ βαλκανικὸ χῶρο, ὅπου πνέουν συχνὰ ἐπικίνδυνοι θυελλώδεις ἄνεμοι. Τὸ μέλλον μας εἶναι ἄρρηκτα δεμένο μὲ τὴν ἰδιαίτερη ταυτότητά μας, γι' αὐτὸ καὶ

Giorgio de Chirico,
Μυστήριο καὶ Μελαγχολία ἑνός Δρόμου (1914)

ἡ ἐμμονὴ στὴν παράδοσή μας, στὴν θρησκεία, στὶς κοινωνικὲς καὶ πολιτισμικὲς δομές μας ἀποτελεῖ πράξη πολιτισμικῆς ἀντίστασης, ποὺ συνδέεται στενὰ μὲ τὴν δυνατότητα ἐπιβίωσής μας στὸ πλαίσιο τῆς ἱστορικῆς συγκυρίας ποὺ καθημερινὰ διαμορφώνεται.

Νομίζω ὅτι τὸ Γένος μας βρίσκεται σὲ μία ἀπολύτως κρίσιμη καὶ ὁριακὴ καμπὴ τῆς ἱστορίας του. Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ἀποφασίσουμε ἂν ἡ εὐμάρειά μας εἶναι προτιμητέα τῆς πολιτισμικῆς μας ἀλλοτρίωσης καὶ διαφοροποίησης. Ἡ ἀπόφαση πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνη, ταυτοχρόνως δὲ συλλογική. Καὶ στὴ διαμόρφωση αὐτῆς τῆς συνείδησης, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γείρει πρὸς τὴν μεριὰ τῆς ἑλληνορθόδοξης παράδοσής μας, ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει καθῆκον καὶ εὐθύνη νὰ συμβάλλει ἀποφασιστικά.

Θεόφιλος Κεφαλᾶς-Χατζημιχαήλ, *Ὁ χορός τῶν Μεγάρων* (1933)

τότητας καὶ τῆς καθημερινότητάς του, ποικίλλει κατὰ περίπτωση. Εἰδικότερα στοὺς Ἕλληνες, εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία ἀποτελεῖ ἀπτὴ καθημερινὴ πραγματικότητα, καὶ ὅτι οἱ κυριότερες ἐκφάνσεις τῆς προσωπικῆς, τῆς οἰκογενειακῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς συνδέονται μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ πράξη καὶ πρακτική. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἕλληνας, ὅσο κι ἂν ἀργεῖ νὰ ἐκκλησιαστεῖ, στὰ ἐκκλησιαστικὰ ὅμως πλαίσια ζεῖ τὶς μεγάλες καὶ ὁριακὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς του, ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς, καὶ ἐκεῖ ἐπιζητεῖ νὰ ἀναγνωριστεῖ καὶ νὰ τιμηθεῖ, καθὼς ἡ διακεκριμένη – μὲ τὴν κοσμικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου - θέση στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα ἀποτελοῦσε πάντοτε παράγοντα πρόσληψης εἰδικοῦ κοινωνικοῦ γοήτρου.

Γιὰ τὸ Γένος μας λοιπόν, ἡ σχέση μὲ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι βασικὸς προσδιοριστικὸς παράγοντας ταυτότητας, ἔκφραση ζωῆς συνυφασμένη μὲ τὴ συλλογική μας ὑπόσταση καὶ ὕπαρξη. Τὴν πραγματικότητα αὐτὴ ἀποσκοπεῖ νὰ ἀποδυναμώσει – ἀκόμη καὶ νὰ ἐξαφανίσει – ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰδέα τῆς σχέσης τοῦ πολίτη μὲ τὴν θρησκεία του, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὸ θρησκευτικὸ βίωμα ἀποτελεῖ ὑπόθεση ἰδιωτική, στὴν ὁποία δὲν πρέπει νὰ προσδίδονται δημόσια χαρακτηριστικά. Πρόκειται γιὰ ἰδέες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ Διαφωτισμοῦ, οἱ ὁποῖες δὲν βρίσκουν ἀπήχηση στοὺς ἀνατολικοὺς λαούς, στοὺς ὁποίους ἡ ὀρθόδοξη θρησκευτικὴ παράδοση εἶναι στενὰ δεμένη μὲ τὴ συνολικὴ ὕπαρξη καὶ ἔκφραση τοῦ ἀνθρώπου.

Καθὼς τὰ τελευταία χρόνια ὅλο καὶ περισσότεροι ὀρθόδοξοι λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐντάσσονται στὸ πλαίσιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης, πληθαίνουν οἱ φωνὲς ποὺ ἀμφισβητοῦν αὐτὲς τὶς κοινὲς δυτικοευρωπαϊκὲς παραδοχὲς καὶ πρακτικές. Τώρα πιὰ ἡ Ὀρθοδοξία δὲν ἀποτελεῖ πίστη καὶ πολιτιστικὸ βίωμα μόνο τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλων λαῶν, οἱ ὁποῖοι συχνὰ συνιστοῦν ἀνερχόμενες δυνάμεις στὸ εὐρωπαϊκὸ πλαίσιο, κι ἴσως αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ἀναθεωρηθοῦν βασικὲς παραδοχὲς τῆς μέχρι σήμερα θρησκευτικῆς – ἀλλὰ καὶ πολιτιστικῆς – πολιτικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Θεόφιλος Κεφαλᾶς-Χατζημιχαήλ, *Κουλουροπώλης Σμύρνης* (1933)

μὲ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ζωῆς γιὰ τοὺς πολίτες τους. Τὸ ζήτημα εἶναι μέχρι ποιοῦ σημείου εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ὑποχωρήσουμε, πόσα εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ υἱοθετήσουμε ἢ νὰ παραδεχθοῦμε, προκειμένου νὰ παραμείνουμε μέλη αὐτῆς τῆς ὁμάδας. Γιὰ παράδειγμα, καλὴ φυσικὰ εἶναι ἡ παραμονὴ σὲ ἕνα ἐνιαῖο καὶ ἰσχυρὸ νόμισμα, ὅμως κατὰ πόσο ὡς κοινωνία εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ἀλλοτριωθοῦμε, νὰ ἀπολέσουμε ἀρχὲς καὶ ἀξίες γιὰ νὰ μείνουμε σὲ αὐτό, ἀφοῦ, ὅπως τὰ πράγματα δείχνουν, ἄλλος, μέσος δρόμος δὲν ὑπάρχει.

Ἀναμφισβήτητα, σὲ αὐτὴν τὴν ἀντινομία ἐδράζεται τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλο καὶ περισσότερο τὰ τελευταία χρόνια, στὸ πλαίσιο τῶν ὅσων ἡ κοινὴ εὐρωπαϊκὴ ἔννομη τάξη ἐπιβάλλει, ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία βλέπει τὸ κράτος νὰ ἀποχωρίζεται ἀπὸ αὐτήν, καὶ ταυτοχρόνως ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ Γένους, ποὺ θέλει τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀποτελεῖ οὐσιῶδες τμῆμα τῆς δημόσιας ζωῆς. Ἡ ἰδέα καὶ ἡ πρακτικὴ τοῦ «λαϊκοῦ κράτους», ποὺ ἔχει τὶς ρίζες του στὶς διδαχὲς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ, κερδίζει ὅλο καὶ περισσότερο ἔδαφος, κι αὐτὸ ἐκδηλώνεται μέσω μίας σειρᾶς θεσμικῶν προβλέψεων, οἱ ὁποῖες συχνὰ προκαλοῦν τὴν ἐνίοτε ἔντονη, μὰ κατὰ κανόνα ἀτελέσφορη, ἀντίδραση τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο κάθε λαὸς σκέφτεται γιὰ τὴν θρησκεία του καὶ τὴν αἰσθάνεται ὡς βασικὸ παράγοντα τῆς ταυ-

Ἀντιθέτως ἡ ἀνατολικὴ παράδοση, ἡ παράδοσή μας, στηρίζεται στὴν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες σφυρηλατημένη ἰδέα καὶ πρακτική της συναλληλίας κράτους καὶ Ἐκκλησίας, θεωρεῖ τὴν θρησκεία καὶ τὴν τελετουργικὴ ἔκφρασή της ἀναπόδραστο δεδομένο τῆς καθημερινότητας καὶ δίνει μεγάλη σημασία στὴν κοινότητα καὶ τὴν ἐντὸς αὐτῆς ὕπαρξη, ἔκφραση καὶ ὑπόσταση τοῦ ἀτόμου. Στὸν λαό μας, ἡ ἔκφραση τῆς ἑλληνορθόδοξης λαϊκῆς θρησκευτικότητας, ἡ συμμετοχὴ στὴ θεία λατρεία, εἶναι φαινόμενο δημόσιο καὶ ὄχι ἰδιαιτερότητα ἰδιωτική. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι γιὰ μᾶς οὐσιώδης καὶ μοναδικὸς παράγοντας ταυτότητας, ποὺ ἐκφράζεται μὲ δημόσιο λόγο, καὶ κυριαρχεῖ στὴ ρητορικὴ τῶν συλλογικῶν μας ἐκδηλώσεων καὶ ἀναπαραστάσεων. Δὲν εἶναι ὑπόθεση προσωπική, ὅπως ἴσως συμβαίνει γιὰ κάποιους λαοὺς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, εἶναι βίωμα συλλογικὸ μὲ ἀνοιχτὴ καὶ διαπροσωπικὴ ἔκφραση. Ἐμφανῶς πρόκειται γιὰ δύο ἀπολύτως διαφορετικὲς παραδόσεις, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συνυπάρξουν καὶ νὰ συμβιβαστοῦν, καθὼς δὲν παρουσιάζουν κοινὰ σημεῖα σύγκλισης.

Βεβαίως, ἡ Ἑνωμένη Εὐρώπη φρόντισε ἐν μέρει τὴ διατήρηση καὶ προβολὴ τῶν ἐπιμέρους λαϊκῶν πολιτισμῶν τῶν λαῶν της, μὲ προγράμματα στήριξης, ἐκδηλώσεις κ.λπ. Ἂν ὅμως δοῦμε ποιὰ κομμάτια τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ διάλεξε νὰ στηρίξει, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ προοπτικὴ αὐτὴ διακρίνεται γιὰ μία φολκλοριστικὴ προοπτικὴ ἀνάδειξης θεαματικῶν στοιχείων καὶ τελετουργικῶν πρακτικῶν, ἐρήμην της οὐσιαστικῆς ὑπόστασης τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ὁποία ἀφεύκτως συνδέεται μὲ τὸν τομέα τῶν νοοτροπιῶν, τῶν ἰδεολογιῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεων. Δηλαδὴ συνδέεται μὲ τὸν λεγόμενο «πνευματικὸ πολιτισμό», στὸν ὁποῖο τὸ κυριότερο καὶ οὐσιαστικότερο μέρος κατέχει ἡ λαϊκὴ θρησκευτικότητα καὶ ἡ παραδοσιακὴ θρησκευτικὴ συμπεριφορά.

Δὲν εἶναι βέβαια τυχαῖο ὅτι τὰ δεδομένα αὐτὰ δὲν τυχαίνουν καμιᾶς εὐρωπαϊκῆς στήριξης, ἢ, ἂν αὐτὸ γίνει, περιορίζεται σὲ ὅσα ἀποτελοῦν κοινὰ στοιχεῖα μεταξὺ διαφόρων θρησκειῶν καὶ τοπικῶν θρησκευτικῶν παραδόσεων. Ὡστόσο, τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι στὶς ταυτότητες, σὲ ὅσα δηλαδὴ συνδέουν τοὺς λαούς, ἀλλὰ στὶς ἑτερότητες, σὲ ὅσα τοὺς διακρίνουν καὶ τοὺς χωρίζουν. Αὐτὰ εἶναι ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἰδεολογικὴ βάση τῶν ἑκάστοτε συγκρούσεων, καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουν ἀντικείμενο ἀλληλοκατανόησης, ὥστε οἱ ἐπιμέρους συγκρούσεις νὰ περιοριστοῦν ἢ νὰ ἐξαφανιστοῦν, καὶ ὄχι νὰ ἀποκρυβοῦν, ὅπως ἡ ὑφισταμένη εὐρωπαϊκὴ διαχείρισή τους ἀποσκοπεῖ νὰ κάνει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ζητήματα ὅπως ἡ τρέχουσα ἠθική, τὰ ὅρια μεταξὺ παραδεκτοῦ καὶ ἀπαράδεκτου, οἱ κάθε εἴδους κοινωνικὲς ἀντιλήψεις καὶ πρακτικές, ἀκόμη καὶ ὁρισμένες οἰκονομικὲς πρακτικὲς ἐφάπτονται καὶ συνδέονται μὲ τὸ θρησκευτικὸ σύστημα ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ κάθε λαό. Ἐν προκειμένω, ὁ λαός μας ἦταν μέχρι πρότινος σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ὀρθόδοξος, καὶ ἡ ἔννοια καὶ πρακτικὴ τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων ἦταν τοπικὰ περιορισμένες. Σήμερα βέβαια οἱ συνθῆκες ἔχουν ἐν μέρει ἀλλάξει, καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία τείνει πρὸς τὴν πολυπολιτισμικότητα, καὶ τὴν συνακόλουθή της πολυθρησκευτικότητα, καὶ αὐτὸ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ληφθεῖ σοβαρὰ ὑπόψη.

Ἂν λοιπὸν δοῦμε τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν πολιτισμικὴ πλευρά, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ μας, δὲν ἀνήκουμε στὴ Δύση, ἀλλὰ στὴν Ἀνατολή. Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι καὶ τόσο ἁπλό, δεδομένου ὅτι ἡ εὐρύτερη αὐτὴ ὑπαγωγὴ σχετίζεται μὲ ζητήματα πολιτικῆς καὶ οἰκονομίας. Φυσικὰ καὶ ὅλοι θέλουμε νὰ ἀνήκουμε σὲ μία ὁμάδα κρατῶν πολιτισμένων καὶ προηγμένων, οἰκονομικὰ δυνατῶν καὶ

ἀλλαγές, διαφοροποιήσεις καὶ μετασχηματισμοὺς ποὺ εἶναι ἀμφίβολο ἂν ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ νὰ γίνουν, δεδομένου ὅτι ἡ εἰσδοχή μας στὴν εὐρωπαϊκὴ ἕνωση δὲν τέθηκε ποτὲ ὑπὸ τὴν κρίση καὶ τὴν ἔγκριση τοῦ κατὰ τὰ ἄλλα κυρίαρχου ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐν προκειμένω, ἡ εὐρωπαϊκή μας θητεία ἀπαιτεῖ τὴν ἀλλαγὴ σὲ μία σειρὰ παραγόντων τῆς καθημερινότητας καὶ σὲ μία ἀλληλουχία δεδομένων τῆς πολιτιστικῆς μας ταυτότητας, ποὺ οὐσιαστικὰ τείνουν στὴν παγκοσμιοποίηση καὶ στὴν πολιτισμική μας ἀλλοτρίωση. Εἶναι ἄλλωστε σαφὲς ὅτι ἡ παραμονή μας στὴν Εὐρώπη μὲ παράλληλη διατήρηση τῆς πολιτισμικῆς μας ἰδιοπροσωπείας ἀποτελεῖ ἕνα ὡραῖο μέν, ἀλλὰ ἀπολύτως ρομαντικὸ καὶ ἀνεφάρμοστο ὄνειρο, ἀφοῦ κάθε ὀντότητα μὲ κρατικὰ χαρακτηριστικά, ὅπως τείνει νὰ γίνει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση, δὲν ἀνέχεται τὴν ποικιλομορφία, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ τὴν πολιτισμικὴ ὁμοιογένεια.

Καθὼς συχνὰ δὲν ἔχουμε καλὴ γνώση τῶν εὐρωπαϊκῶν συνθηκῶν, δὲν ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι πολλὰ νέα καὶ νεωτερικὰ στοιχεῖα ποὺ ἐμεῖς προσλαμβάνουμε ὡς κυβερνητικὲς ἐπεμβάσεις καὶ ἰδεολογικὲς παρεμβάσεις, στὴν οὐσία δὲν εἶναι παρὰ στοιχεῖα τῆς πραγματικότητας ποὺ συναποτελεῖ τὸ περίφημο «εὐρωπαϊκὸ κεκτημένο». Μὲ ἄλλα λόγια, δεδομένα πλήρως ἀντίθετα πρὸς τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας, ὅπως ἡ κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς, ἡ ἰσχὺς τοῦ συμφώνου συμβίωσης ἀκόμη καὶ γιὰ ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια ἢ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ πολιτικοῦ γάμου ὡς ὑποχρεωτικοῦ, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἐκδηλώσεις καὶ ἐκφάνσεις τοῦ περίφημου «λαϊκοῦ κράτους». Δηλαδή, ἑνὸς κράτους ἄθρησκου, θρησκευτικὰ ἀποχρωματισμένου, ποὺ θεωρεῖ τὴν ἐφαρμογὴ βασικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ὡς ἔκφραση ρατσισμοῦ ἔναντι ὅσων ὀνομάζει «μειονότητες».

Νίκος Ἐγγονόπουλος, *Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ Παῦλος Μελᾶς* (1977)

Θὰ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ παραδοσιακὴ καθημερινότητα, μὲ τὶς ἑκάστοτε ἐφαρμογές της, καθορίζει ὅλα σχεδὸν τὰ πεδία τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημόσιας ζωῆς, ἀκόμη καὶ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση ἢ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μίας χώρας. Ἐπίσης, χρήσιμο εἶναι νὰ καταλάβουμε ὅτι ἡ δική μας παράδοση, ποὺ διαμορφώθηκε στὴ σημερινή της μορφὴ στὸ πέρασμα ἀπὸ τὰ βυζαντινὰ στὰ μεταβυζαντινὰ καὶ στὰ νεότερα χρόνια, εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴν τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Στὴ Δύση, γιὰ παράδειγμα, ἔχει ἐπικρατήσει ὁ Διαφωτισμός, ποὺ θεωρεῖ τὴν θρησκεία καὶ τὶς ἐκδηλώσεις της ἰδιωτικὴ ὑπόθεση, ποὺ ξεχωρίζει τὴν κρατικὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ πραγματικότητα καὶ ποὺ ἔχει σχεδὸν θεοποιήσει τὴν ἔννοια τῆς ἰδιωτικότητας.

Τεῦχος 9ο • Ἰανουάριος - Μάρτιος 2016

Ἡ Ἑλληνικὴ παράδοση ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση

Μ. Γ. Βαρβούνη
Καθηγητὴ Λαογραφίας
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης /
Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

Οἱ σύγχρονές μας γενιὲς τῶν Ἑλλήνων μεγάλωσαν ἀκούγοντας μία ἐμβληματικὴ φράση μὲ πολιτικὸ περιεχόμενο, ὅτι «ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν». Ἀναμφισβήτητα, πρόκειται γιὰ μία παραδοχὴ ποὺ εἶχε τὴν ἀξία της στὸν μεταπολεμικὸ κόσμο, μὲ τὶς διαιρέσεις καὶ τὶς ἰδιαιτερότητές του, ὅταν οἱ ὅροι Ἀνατολὴ καὶ Δύση ταυτίζονταν ἀντιστοίχως μὲ τὰ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ τύπου καθεστῶτα. Ἀκόμη καὶ ὁ ἀγώνας τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας μας γιὰ ἔνταξη στὴν τότε Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα εἶχε παρόμοιο χαρακτήρα, καθὼς σήμαινε τὴν εἴσοδοχὴ σὲ ἕνα σύνολο χωρῶν, οἱ ὁποῖες τότε ἐκπροσωποῦσαν τὸν πολιτισμένο καὶ εὐημεροῦντα κόσμο.

Ζοῦμε ὅμως πλέον στὸν 21ο αἰώνα, καὶ πολλὲς ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς παραδοχὲς ἔχουν πλέον διαφοροποιηθεῖ δραστικά. Πολλὲς ἐπίσης εἶναι οἱ προσεγγίσεις ποὺ μποροῦμε νὰ κάνουμε στὸ σπουδαῖο καὶ καθοριστικῆς σημασίας αὐτὸ πρόβλημα, ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ ἐπιμείνουμε ἐδῶ στὴ διάσταση τῆς παράδοσης, ἀφοῦ ἡ ἔνταξη στὴν Ἑνωμένη Εὐρώπη πλέον ἀπαιτεῖ

Μὲ τὶς εἰσφορὲς εἶχε συγκεντρωθεῖ σημαντικὸ ποσό, ὥστε νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἄμεσες ἀνάγκες τῶν πολεμιστῶν καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ των. Ὅμως ὁ Γεννάδιος κάλεσε τὸν λαὸ καὶ τὸν στρατὸ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ ἰσχυρὸ ἱππικὸ τῶν Τούρκων καὶ ζήτησε τὴ δήμευση τῶν ἀλόγων. «Ἀλλὰ ποῦ, θέλομεν εὕρει τούς ἵππους;... Ἂν δὲν μᾶς τοὺς δίδωσι, τοὺς παίρνομεν διὰ τῆς βίας;" ρώτησε.

Ὁ Γεννάδιος συνέχισε ἀπτόητος: «Ἱππικὸν θὰ σχηματίσωμεν. Τώρα θὰ σᾶς ἐρωτήσω: Θὰ ἐκστρατεύσωμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν;» καὶ ἐνῶ τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων φώναζαν: «Σώσατε, σώσατέ μας ἀπὸ τὸν Τοῦρκο!», οἱ στρατιῶτες ἀπάντησαν μὲ τὴν κραυγή: «Ἐκστρατεύομεν, παιδιά μας, ἐκστρατεύομεν!»

Ὁ Γεννάδιος ἦταν πλέον παντοδύναμος. Ἂν ἤθελε μποροῦσε νὰ κυβερνήσει, ὅπως τοῦ πρότειναν. Ὅμως ὁ ἀνιδιοτελὴς καὶ σεμνὸς ἐκεῖνος πατριώτης δὲν εἶχε προσωπικὲς φιλοδοξίες. Προτίμησε νὰ ἐπιστρέψει στὸ ἐκπαιδευτικό του ἔργο.

Θεόδωρος Βρυζάκης, *Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός εὐλογεῖ τὴ σημαία τῆς Ἐπανάστασης* (1865)

Θεόδωρος Βρυζάκης,
Ἡ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου
(1855)

τάλληρο. Ἄλλοι στρατιῶτες ἔδιναν, ὅσοι εἶχαν ἀργυροστολισμένα ὅπλα, ἢ ἔσχιζαν τὶς χρεωστικὲς ἀποδείξεις μισθῶν, γιὰ περασμένους μῆνες, ποὺ τοὺς εἶχε δώσει ἡ κυβέρνηση. Μιὰ γρηά, ποὺ ἕνας Ἀράπης τῆς εἶχε κόψει τὸ ἕνα αὐτί, ἦρθε στὴν ἐπιτροπὴ καί, ἀφοῦ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ μοναδικό της αὐτί, τὸ χρυσὸ σκουλαρίκι της, τὸ πρόσφερε. Ἕνα φτωχὸ παιδάκι, ποὺ ζητιάνευε ἢ καὶ κουβαλοῦσε νερὸ γιὰ νὰ ζήσει δύο τάλληρα, ὅλες δηλαδὴ τὶς οἰκονομίες του ἀπὸ τὶς ἐλεημοσύνες καὶ τὰ πρόσφερε».

Ὅμως, τὸ κορύφωμα ἦταν ὅταν ἐμφανίσθηκε ἡ πασίγνωση καὶ θλιβερὴ Ψωροκώσταινα, πρόσφυγας ἀπὸ τὶς Κυδωνίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ποὺ τὴν εἶχαν καταστρέψει οἱ Τοῦρκοι, σφάζοντας τὸν ἄντρα της καὶ παίρνοντας τὰ παιδιά της. Ἡ ἀρχόντισσα στὸν τόπο της Ψωροκώσταινα ἐπιβίωνε στὸ Ναύπλιο ζητιανεύοντας, παράλληλα ὅμως περιμάζευε, ἔπλενε καὶ φρόντιζε τὰ ὀρφανὰ παιδιὰ ποὺ περιφέρονταν στοὺς δρόμους. Ἦταν λοιπὸν τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀξέχαστης ἐκείνης μέρας ἡ στιγμὴ ποὺ ἡ ταλαίπωρη Ψωροκώσταινα πλησίασε τὴν ἐπιτροπὴ καὶ πρόσφερε τὸ ἀσημένιο δακτυλίδι της καὶ τὸ μοναδικὸ γρόσι ποὺ φύλαγε στὸν κόρφο της.

Adam Friedel, *Προσωπογραφίες τῆς Μαντοῦς Μαυρογένους καὶ τοῦ Νικηταρᾶ* (Νικήτα Σταματελόπουλου). Ἀπό τὴ συλλογή «Γεννάδειος Βιβλιοθήκη - Ἀμερικανική Σχολή Κλασικῶν Σπουδῶν στὴν Αθήνα» (1832)

«Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φιλοπάτριδος ταύτης δημηγορίας ὑπῆρξε καταπληκτικόν. Ὁ λαὸς ἐκινήθη εἰς δάκρυα καὶ ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ἐφαίνετο ὅτι διηγέρθη. Πολλοὶ ἀνεφώνησαν προσφέροντες χρήματα, ὥστε κατέστη ἐπάναγκες νὰ ὁρισθῆ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς παραλαβὴν τῶν προσφορῶν. Συνωθοῦντο πᾶντες, τις πρῶτος νὰ προσφέρη καὶ ἐφιλοτιμοῦντο νὰ τύχωσι ἐπευφημιῶν... Ἀλλὰ κραυγὴ πάντῃ διάφορος, ἔκρηξις ἐνθουσιώδους ἐπευφημίας, ἐπηκολούθησε τὴν ἀγγελίαν τοῦ μηνύματος τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη, ὅστις ἔλεγε ὅτι χρήματα μὲν δὲν εἶχε, ἀλλὰ πρόσφερε τὸ χρυσοῦν θηκάριον καὶ τὰ κοσμήματα τοῦ ξίφους του, μεγίστης ἀξίας παρακαλῶν νὰ τηρηθῶσι ταῦτα ὡς κατάθεμα, ἕως οὗ δυνηθῆ νὰ πέμψη χίλια γρόσια, ὡς λύτρα αὐτῶν. Ὁ δυστυχὴς εἶχε κάμει ὅ,τι πλέον ἠδύνατο καὶ τώρα ἐπένετο».

Οἱ αὐθόρμητες προσφορὲς ἦταν πλέον ἀθρόες. Ὅλοι ἔδιναν ὅ,τι πολύτιμο εἶχαν, χρήματα, κοσμήματα, χρυσὰ ἢ ἀσημένια ρολόγια. Οἱ γυναῖκες ἔδιναν τὰ νυφικά τους δακτυλίδια. Ἡ Μυκονιάτισσα Μαντὼ ποὺ εἶχε προσφέρει ὅλη της τὴν περιουσία γιὰ τὸν ἀγῶνα, πρόσφερε τώρα ὅ,τι ἀπόμενε. Ἡ Πατρινὴ Καλλιόπη ἔφερε τὰ κοσμήματα καὶ τὰ δῶρα τοῦ ἀρραβῶνα της. Ὁ φτωχὸς καὶ ἔντιμος Νικηταρᾶς ἔδωσε τὸ μόνο πολύτιμο ἀντικείμενο ποὺ κατεῖχε, ἕνα πολύτιμο τούρκικο σπαθὶ ποὺ τοῦ εἶχαν χαρίσει γιὰ τὰ ἀνδραγαθήματά του, ὅταν στὴν ἅλωση τῆς Τρίπολης εἶχε ἀποφύγει νὰ πάρει κάτι ἀπὸ τὰ λάφυρα.

Ὅμως, οἱ συνεισφορὲς ποὺ ἔδιναν οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ φτωχοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἔκαναν τὴν πιὸ βαθιὰ ἐντύπωση. «Ἕνας πυροβολητὴς τῆς Φρουρᾶς, πρόσφερε ὅλη τὴν περιουσία του δηλ. 200 γρόσια καὶ δύο ρουπιέδες. Κι' ἕνας ἄρρωστος στρατιώτης τοῦ ταχτικοῦ, ὅσα εἶχε, δηλαδὴ ἕνα ἀργυρὸ χαϊμαλὶ καὶ ἕνα

Γεώργιος Γεννάδιος

Τὴν Κυριακὴ 8 Ἰουνίου 1826 οἱ ἀγανακτισμένοι καὶ ἐξαγριωμένοι στρατιῶτες, ἀκούσια «ὄργανα τῶν φατριῶν καὶ τῆς ἰδιοτελείας», ἔθεσαν τελεσιγραφικὰ τὴν ἀπαίτηση νὰ πληρωθοῦν. Στὴν πλατεία τοῦ Ναυπλίου εἶχε συγκεντρωθεῖ μέγα πλῆθος λαοῦ ποὺ «κατηφὴς καὶ περίτρομος» ἀγωνιοῦσε, ἐνῶ «ἡ Ἑλλάδα κινδύνευε νὰ καταποντισθεῖ εἰς ἕνα ἀδελφοκτόνο ἀγῶνα».

Τότε, μέσα στὴν ἀνήσυχη σιωπή, ἐμφανίσθηκε αὐτόκλητος ὁ σεμνὸς καὶ ἀνιδιοτελὴς δάσκαλος τοῦ Γένους Γεώργιος Γεννάδιος. Πλησίασε τὸν πλάτανο στὸ κέντρο τῆς πλατείας καὶ μίλησε μὲ βροντώδη φωνή: «Ἡ Πατρὶς καταστρέφεται, ὁ ἀγὼν ματαιοῦται, ἡ ἐλευθερία ἐκπνέει. Ἀπαιτεῖται βοήθεια... Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται πόροι καὶ πόροι ἐλλείπουσιν. Ἀλλ' ἂν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν πατρίδα, ἂν εἴμεθα ἄξιοι νὰ ζῶμεν ἄνδρες ἐλεύθεροι, πόρους εὑρίσκομεν. Ἂς δώσει ἕκαστος ὅ,τι ἔχει καὶ δύναται. Ἰδοὺ ἡ πενιχρὰ συνεισφορά μου. Ἂς μὲ μιμηθεῖ ὅστις θέλει.» Καὶ διακόπτοντας τὸν λόγο του ἔριξε κάτω λίγες λίρες, τὶς μόνες ποὺ εἶχε. Ἐπειδὴ ὅμως θεώρησε τὴν προσφορά του μικρή, σὲ λίγο συνέχισε: «Ἀλλ' ὄχι. Ὀβολὸν ἄλλον δὲν ἔχω νὰ δώσω, ἀλλὰ ἔχω ἐμαυτὸν καὶ ἰδοὺ τὸν πωλῶ! Τίς θέλει διδάσκαλον ἐπὶ τέσσερα ἔτη γιὰ τὰ παιδία του; ἂς καταβάλη ἐνταῦθα τὸ τίμημα."

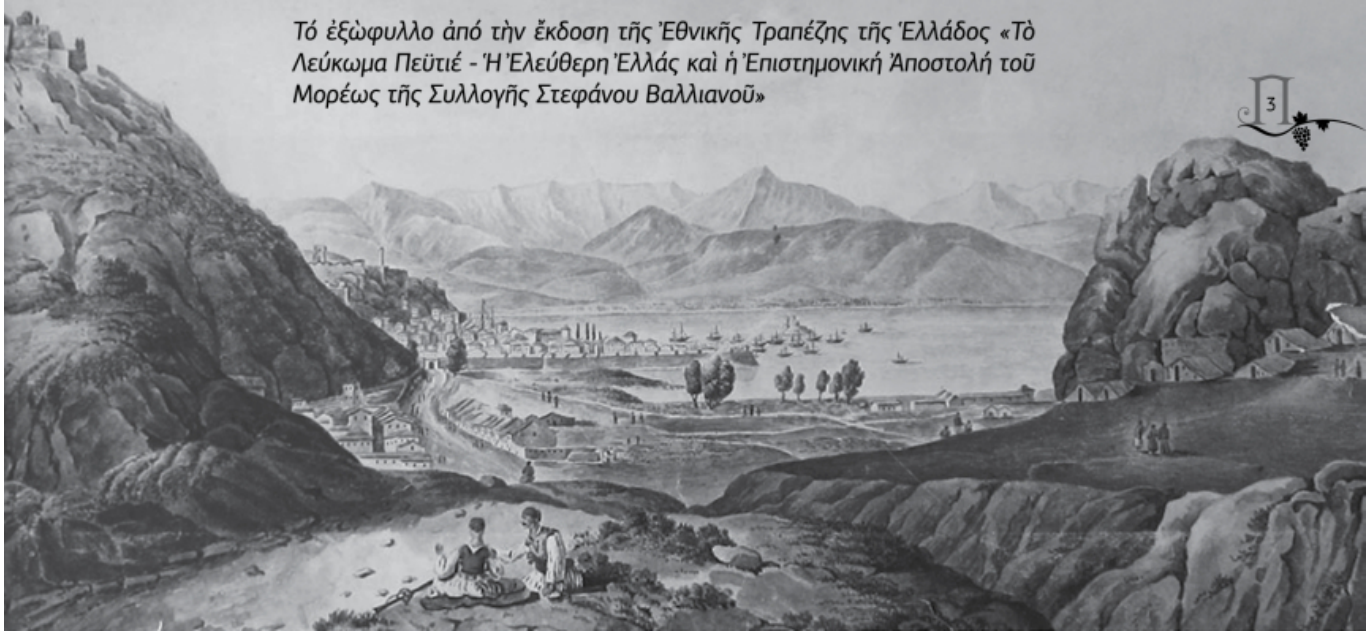

Ἡ ἐπίσημη γλώσσα τοῦ Γεννάδιου δὲν μείωσε τὴν ἐντύπωση τοῦ λόγου του. «Ὅλοι ἄρχισαν νὰ συνεισφέρουν στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοί, τὸ πολυτιμότερον ὁποῦ ἕκαστος εἶχεν ἐπάνω του...». Ἡ συγκέντρωση πῆρε μεγαλύτερη διάσταση μὲ τὴν ἄφιξη ἑκατοντάδων παιδιῶν ὅλων τῶν σχολείων, ἐνῶ ὁ φλογερὸς Γεννάδιος συνέχιζε, καταγγέλλοντας τὴν ἰδιοτέλεια καὶ τὴν φιλαρχία καὶ ἐξορκίζοντας τὸν λαὸ νὰ ἐμποδίσει «ἐκ νέου τῆς Ἑλλάδος τὴν δουλικὴν ἡμέραν καὶ ταπείνωσιν!»

Τὸ δακτυλίδι τῆς Ψωροκώσταινας

Δημητρίου Μαυρίδη
Συγγραφέως

Τὸ τρομερὸ ἔτος 1826 ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση φαινόταν νὰ σβύνει. Τὸ Μεσολόγγι εἶχε πέσει. Ὁ Ἰμπραὴμ βρισκόταν στὴν Πελοπόννησο καὶ τὴν κατέστρεφε. Ἡ Ρούμελη εἶχε προσκυνήσει. Ἡ ἀνίκανη Κυβέρνηση Κουντουριώτη εἶχε καταρρεύσει. Οἱ Ὑδραῖοι πρόκριτοι λογάριαζαν νὰ φύγουν στὰ Ἑπτάνησα. Οἱ στρατιῶτες λιμοκτονοῦσαν καὶ ὁ τακτικὸς στρατὸς βρισκόταν σὲ διάλυση. Χρήματα δὲν ὑπῆρχαν καὶ μάλιστα οἱ κερδοσκόποι τραπεζίτες τοῦ Λονδίνου ἀπαιτοῦσαν τὴν παραχώρηση ἐθνικῆς γῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ κατασπαταληθέντα δάνειά τους. Στὸ ἀπειλούμενο Ναύπλιο ἡ κατάσταση ἦταν ἀπελπιστική. Ἡ φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου εἶχε φτάσει ἐκεῖ γιὰ νὰ βρεθεῖ μέσα στὸν ἐμφύλιο σπαραγμὸ τῶν Ρουμελιωτῶν καὶ τῶν Σουλιωτῶν. Ἡ πόλη ἦταν κατάμεστη ἀπὸ ἄστεγους καὶ πεινασμένους πρόσφυγες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀσύντακτους στρατιῶτες καὶ ἔνοπλες ὁμάδες ποὺ περιφέρονταν ἄσκοπα καὶ ἀπαιτοῦσαν χρήματα καὶ ἀποζημιώσεις.

Τό ἐξώφυλλο ἀπό τὴν ἔκδοση τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «Τὸ Λεύκωμα Πεϋτιέ - Ἡ Ἐλεύθερη Ἑλλάς καὶ ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἀποστολὴ τοῦ Μορέως τῆς Συλλογῆς Στεφάνου Βαλλιανοῦ»

Δείχνει τέλος τὴν ἀξία τῆς παράδοσης, αὐτῆς ποὺ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας θεωρεῖ ὡς στήριγμά της. Τῆς παράδοσης ποὺ συνδέει τὸ παρελθὸν μὲ τὸ παρὸν καὶ ἀποτελεῖ ἀψευδῆ ὁδηγὸ γιὰ τὸ μέλλον, καὶ μάλιστα σὲ λαοὺς μὲ μακραίωνη καὶ διαχρονικὰ σπουδαία προσφορὰ στὸν πολιτισμὸ καὶ στὴν ἀνθρωπότητα, ὅπως ὁ δικός μας. Τῆς παράδοσης ποὺ ἀπετέλεσε στήριγμα καὶ ἀπαντοχὴ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ὅπως δείχνουν τὰ ἀπομνημονεύματά τους, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ κείμενα τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννη Μακρυγιάννη, καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικὴ συνισταμένη καὶ τῆς σημερινῆς μας πολιτισμικῆς, ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ταυτότητας καὶ ἰδιοπροσωπίας. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ παράδοση ποὺ συνέχει, ποὺ συνδέει τὸν θρησκευτικὸ καὶ τὸν ἐθνικὸ χαρακτῆρα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς, ποὺ διδάσκει καὶ νουθετεῖ ὅλους ἐμᾶς καὶ ποὺ μᾶς βοηθᾶ νὰ βλέπουμε μὲ αἰσιοδοξία καὶ νὰ σχεδιάζουμε μὲ εὐθυκρισία τὸ κοινό μας μέλλον, τόσο στὸν πνευματικό, ὅσο καὶ στὸν ἐθνικὸ τομέα καὶ ὁρίζοντα.

Ἀδελφοί μου Ἀγαπητοί,

«Ἑορτὴν καὶ πανήγυριν ἄγομεν σήμερον», ἡμέρα ὑπερηφανείας καὶ κλέους προγονικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡμέρα ἀναγκαίας περισυλλογῆς καὶ σκέψης. Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτή μας, ἂς ἀναλογιστοῦμε ὅλα ἐκεῖνα ποὺ μᾶς ἑνώνουν, κι ἂς χαράξουμε τὴν πορεία μας στὸ πνευματικὸ πέλαγος καὶ στὸν ἐθνικὸ στίβο, στὸ πλαίσιο ἑνὸς διμέτωπου ἀγῶνα κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς πτώσης, καὶ κατὰ ὅλων ἐκείνων ποὺ θέλουν ὡς Γένος νὰ μᾶς ἀφανίσουν, νὰ μᾶς ἀφομοιώσουν καὶ νὰ μᾶς ὑποτάξουν.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ἄνοιξε τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σωτηρίου σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ὑπῆρξε ἡ ἀφετηρία ἐξελίξεων ποὺ κατέληξαν στὴν ἀπόκτηση τῆς ἐλευθερίας καὶ στὴν ἐκπλήρωση τῶν ὁραμάτων καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ Γένους: καὶ τὰ δύο ἑορταζόμενα γεγονότα αὐτονόητα γεννοῦν τὴν ἰδέα τῆς δικῆς μας εὐθύνης ἀπέναντί τους.

Ἡ δική μας ὑπεύθυνη στάση ἀπαιτεῖ μετάνοια, ἐσωτερικὴ μεταμόρφωση, ἑνότητα, ὑπομονή, ἐμμονὴ στὴν παράδοση καὶ τὸν ἀγῶνα. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχουμε ἀνταποκριθεῖ στὶς πνευματικὲς καὶ ἐθνικὲς προκλήσεις ποὺ ἡ σημερινὴ διπλὴ ἑορτὴ θέτει πανηγυρικὰ ἐνώπιόν μας.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα σὲ ὅλους!

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος σκέπη καὶ προστασία μας!

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ ΤΟΥ 1821

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Θρησκευτικὴ καὶ Ἐθνικὴ μαζὶ εἶναι ἡ σημερινὴ ἑορτή. Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ τοῦ ξεσηκωμοῦ τοῦ δούλου Γένους, ἕνας κοινὸς ἑορτασμὸς γεγονότων ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπέχουν 1800 χρόνια μεταξύ τους, ἀκτινοβολοῦν ὅμως τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον, τὸ πνευματικὸ καὶ τὸ ἐθνικό, στὸ ἀνοιξιάτικο καὶ εὐοίωνο περιβάλλον τοῦ Μαρτίου, ποὺ εὐαγγελίζεται ἕνα ἀκόμη ξύπνημα, ἐκεῖνο τῆς φύσης μετὰ τὴ χειμερινὴ νάρκη.

Ἡ σηματοδότηση αὐτὴ εἶναι ποὺ ἔκανε τοὺς προγόνους μας νὰ ὁρίσουν ὡς ἡμέρα ἔναρξης τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 τὴν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, παρ' ὅτι ὡς γνωστὸν οἱ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις εἶχαν ἀρχίσει λίγο νωρίτερα, μὲ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Καλαμάτας, στὶς 23 Μαρτίου. Κι αὐτὸ ἐπειδὴ παλαιὰ παράδοση τοῦ Γένους, ἤδη ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ χρόνια, συνδύαζε τὶς μεγάλες ἱστορικὲς στιγμὲς μὲ μεγάλους ἑορτολογικοὺς σταθμούς, καὶ μάλιστα μὲ Θεομητορικὲς ἑορτές, κατὰ τὶς ὁποῖες τιμούσαμε τὴν Θεοτόκο, τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ καὶ τὴν Ἀπροσμάχητη Προστασία μας.

Ἡ διπλὴ αὐτὴ ἑορτή, μὲ τὴν πολλαπλὴ σημασιοδότησή της, δίνει τὴν εὐκαιρία πολλῶν καὶ σημαντικῶν στοχασμῶν, ἰδίως στὶς κρίσιμες περιστάσεις ποὺ σήμερα βιώνει ἡ Πατρίδα μας. Δείχνει τὴν ἀξία τῆς πίστεως ὡς βάσης τοῦ ἀγῶνα γιὰ ἐλευθερία καὶ ἀξιοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ τὴ σημασία ποὺ ἔχει ὁ συνδυασμὸς τῆς πνευματικῆς ἐκκλησιαστικῆς μὲ τὴ δημόσια ζωὴ γιὰ τὸ Γένος μας. Διαχρονικά, σὲ ὅλες τὶς μεγάλες στιγμὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἦταν ἐνεργὸς καὶ ἔδρασε ἐνεργητικὰ γιὰ ὅλους μας.

Δείχνει ἀκόμη τὴ σημασία τῆς ἑνότητος, αὐτὴν ποὺ ἡ Ἐκκλησία ὑπογραμμίζει τονίζοντας ὅτι ὅλοι εἴμαστε ζωντανὰ κομμάτια τοῦ κοινοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μίας ἑνότητας ποὺ ὅταν χάθηκε ἐπέφερε δεινὰ ἐμφυλίων σπαραγμῶν στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ κόντεψε νὰ ὁδηγήσει στὴν καταστολὴ τῆς ἐπανάστασης, ἡ ὁποία διασώθηκε κυριολεκτικὰ «ὡς ἐκ θαύματος».

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Γ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 9ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2016

Περιοδικὸν

Παρρησία

Τριμηνιαία Ἔκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος - Μάρτιος
ΕΤΟΣ Γ΄ - ΤΕΥΧΟΣ 9ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

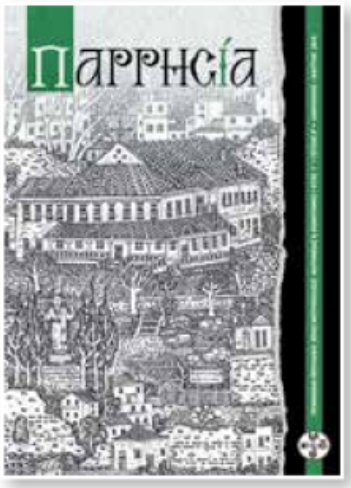
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνή

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἔναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.
«Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821»
Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.
«Τὸ δακτυλίδι τῆς Ψωροκώσταινας»
Δημητρίου Μαυρίδη, Συγγραφέως

08.
«Ἡ Ἑλληνικὴ παράδοση ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση»
Μ. Γ. Βαρβούνη, Καθηγητὴ Λαογραφίας Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης / Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

14.
«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης, Ἱεροκήρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Παρρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Γ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 9ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2016